

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

דמ"ר 44749-04-12

לפני:

כב' השופטת דגית ויסמן
נציג ציבור (עובדים), מר מוחמד מנסור
נציג ציבור (מעבידים), מר יצחק גליק

רבאח סקר

התובע

-

קפה מטינה בע"מ

הנתבעת

חקיקה שאוזכרה:

חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958: סע' 25בב)**פסק דין**

1. התובע עבד כטבח אצל הנתבעת, המפעילה מסעדה בנווה צדק, תל אביב. תקופת עבודתו כחמישה חודשים, עד שהתפטר לאלתר ביום 8.3.12, שהיה חג פורים.
2. כחודש לאחר ההתפטרות, הוגשה התביעה שבפנינו, לתשלום שכר (2,000 ₪ שנוכו משכר חודש פברואר 2012 וכן שכר חודש מרץ 2012 שלא שולם כלל לתובע) ופדיון חופשה. גובה התביעה – 5,438 ₪.
3. הנתבעת הגישה תביעה שכנגד בגין נזקים שנגרמו לה עקב התפטרותו לאלתר של התובע. גובה התביעה שכנגד - 11,479 ₪.
4. לטענת התובע, הוא התפטר לאחר שהממונים עליו קיללו אותו.

5. דיון מוקדם התקיים בפני כב' הרשמת ולך. בדיון התובע טען שיש בידו קלטות התומכות בגרסתו. בהתאם ניתנה החלטת הרשמת לפיה ניתן צו לגילוי מסמכים כללי והדדי שיתייחס לכל הקלטות המצויות בידי הצדדים.
6. בסופו של יום, התובע לא הציג כל קלטת, תמליל או הקלטה שיש בהם לתמוך בגרסתו ואף לא התייצב כל עד מטעמו. בנסיבות אלה, נשמעו היום (9.4.14) בישיבת ההוכחות עדויות התובע ועדות מנהל המסעדה, מר ציון פרג'ון (להלן – פרג'ון).
7. לאחר ששמענו את העדויות, לא שוכנענו כי יש אמת בגרסת התובע. גרסתו של התובע, כפי שפורטה בתצהיר עדות ראשית היתה כללית ובה צוין ש"הושפלתי ע"י מנהלי הנתבעת...". התובע כלל לא ציין מיהו האדם או האשה שפנו אליו בקללות בעת העבודה. בכתב "הגנה לתביעה שכנגד" נטען מצד התובע שבעל הבית ואשתו הם שגרמו לסילוקו מהמסעדה. לעומת זאת, מעדותו של התובע היום התברר כי פרג'ון גרוש, כי גרושתו אינה מעורבת בניהול המסעדה והתובע אינו טוען שהיא קיללה אותו. היום התברר לראשונה כי גרסת התובע היא שדיטה היא זו שקיללה אותו (עמוד 4 לפרוטוקול, שורה 33, עמוד 5, שורה 7). הסברו של התובע לכך שעד היום לא נקב בשמה ("כי חשבתני שציון יבוא וייצג אותה. כי אני תבעתי את הבעלים"), הוא תמוה ואינו משכנע.
- לכך יש להוסיף כי גם עניין הקלטות, לגביהן נטען שהן קיימות והיום התברר שהן אינן קיימות, תוך הסבר שההקלטות נעשו על ידי שוטף הכלים במסעדה והתובע אינו בקשר עמו, מעוררת סימני שאלה.
- עוד יש לציין שבמקום אחד בעדותו, התובע גם אמר שפרג'ון קילל אותו, יחד עם דיטה, הגם שלא ברור באילו נסיבות אירוע כזה קרה, שהרי על פי עדותו של התובע הוא עבד במטבח ובו שהו רק דיטה, אחמד – שוטף הכלים והוא.
8. גם בנושאים אחרים, שוליים יחסית, נשמעה היום מפי התובע גרסה שלא נזכרה בכתבי הטענות. כך למשל, התובע העיד שעזב את העבודה באמצע היום, כאשר מחליפו במטבח היה אמור להגיע, כך שאין בסיס לטענה בדבר נזק שגרם. נעיר שעל פי כרטיס הנוכחות שהוצג, התובע עבד עד שעות הערב המאוחרות (21:00 לערך), כך שעדותו לגבי המחליף, אינה מתיישבת עם הראיות.
- בדומה, רק בחקירה החוזרת התובע העיד שלאחר התפטרותו הוא חזר למסעדה, אולם פרג'ון לא היה מוכן לחזור בו מהדברים שאמר (השוו לגרסתו בסעיפים 6-8 לתצהיר התובע, שם אין לכך כל אזכור).

- בהקשר זה יש להעיר, כי העובדה שמדובר באירוע מלפני כשנתיים ובכל זאת התובע נזכר רק היום לציין פרטים שלכאורה יש בהם לתמוך בגרסתו, מעוררת תמיהה ואינה תורמת למידת המהימנות שניתן לייחס לעדות התובע.
9. לסיכום האמור לעיל, איננו מקבלים את גרסת התובע לפיה התפטר לאלתר בשל כך שמנהליו במסעדה קיללו וגידפו אותו.
10. לאור מסקנה זו, משאין הצדקה להתפטרותו לאלתר של התובע, היה על התובע ליתן לנתבעת הודעה מוקדמת בת 5 ימים והיא היתה זכאית לקזז סכום זה משכרו האחרון. בד בבד, התובע היה זכאי לפדיון חופשה. כיוון שהתובע עבד חמישה חודשים, לכאורה הוא זכאי לפדיון חמישה ימי חופשה. לא הוצג פנקס חופשה ומשום כך אין ראייה שתתמוך בטענתה שלנתבעת יתרת חופשה של ארבעה ימים בלבד. משום כך, מסקנתנו היא שהתובע זכאי לפדיון חמישה ימי חופשה. אלה מתקזזים כנגד חמישה ימי הודעה מוקדמת שהיה על התובע ליתן לנתבעת.
11. מכאן לרכיב התביעה השני והוא התביעה לשכר. רכיב זה מתחלק לשניים: שכר חודש מרץ 2012 ו- 2,000 ₪ שנוכו משכרו של התובע ממשכורת פברואר 2012.
12. אין חולק כי התובע היה עובד שעתי ושכרו היה 30 ₪ לשעה. הנתבעת הציגה כרטיס נוכחות של התובע ממנו עולה כי בחודש מרץ 2012 הוא עבד 45 שעות (נספח ג' לתצהיר פרג'ון). אמנם הצילום אינו קריא, אך המקור הוצג בדיון ופרג'ון הקריא את הרשום בו (עמוד 10 לפרוטוקול, שורות 11-22).
- טענות התובע לגבי תיקונים שנערכו בכרטיס הנוכחות אינם מעלות או מורידות, מאחר שעל פי תלוש השכר (נספח ד' לתצהיר הנתבעת), שולם לו שכר בגין חודש זה על פי השעות שנרשמו על ידי התובע (בכתב יד או בהדפסת שעות הנוכחות).
13. מהראיות עולה שב"כ התובע פנה בעניינו של התובע לב"כ הנתבעת וזה השיב לו ביום 21.3.12, טרם שהגיע המועד לתשלום השכר בגין חודש מרץ, כי השכר ישולם ביום 10.4.12. השיק המתין לתובע במסעדה וזה לא הגיע אליה לקחת אותו ומשום כך נשלחה תזכורת לב"כ התובע, ביום 10.6.12. בסופו של יום השיק הועבר לב"כ הנתבעת ששלח אותה לב"כ התובע ביום 14.6.12 (נספח ז' לתצהיר פרג'ון).
- בהתחשב בכך שהאיחור בתשלום השכר אינו ארוך וכי הנתבעת לא פעלה במזיד שלא לשלם לתובע את שכרו ולאחר שהוברר לה כי התובע לא סר לקחת את השיק, שלחה אותו בעצמה, יש להפחית את פיצויי ההלנה בגין שכר חודש מרץ 2012 להפרשי הצמדה וריבית כחוק, לתקופה שמיום 1.4.12 ועד יום 14.6.12.

14. נותר לדין הניכוי מהשכר בסך 2,000 ₪ ממשכורת חודש פברואר 2012. על פי הוראת חוק הגנת השכר (סעיף 25(ב)), ניתן לנכות חוב של עובד רק משכרו האחרון וברי כי פברואר לא היה חודש העבודה האחרון של התובע. כלומר, התובע זכאי להחזר הסכום שנוכה משכרו שלא כדין.
- יחד עם זאת, משהוגשה תביעה שכנגד בגין נזקים שהתובע גרם לנתבעת בעזיבתו, יש לקזז בין הסכומים.
15. על פי התביעה שכנגד, נתבעו תמורת הודעה מקודמת – רכיב אליו התייחסנו לעיל, נזק בגין הנחות ללקוחות והחזרת פריטים למטבח ביום ההתפטרות ועוד נזק של אבדן הכנסות ביום ההתפטרות ובסוף השבוע שלאחריו וכן פיצו בגין פגיעה במוניטין.
- לא מצאנו להיעתר לתביעה שכנגד בגין שני רכיבי התביעה האחרונים. לא הוכח מה היו הכנסות הנתבעת בסופי שבוע, מה היתה הכנסתה בסוף השבוע הקרוב להתפטרות התובע וגם לא הוכח קשר בין השניים. בנוסף, גם לא הוכחה פגיעה במוניטין של הנתבעת, הגם שהדעת נותנת כי כאשר טבח עוזב מסעדה לאלתר, נגרם נזק כלשהו למסעדה.
16. שונה הדבר לגבי הנזקים שנגרמו ביום ההתפטרות. פרגיון הסביר בעדותו כי עקב עזיבתו של התובע, רמת השירות ללקוחות המסעדה נפגעה, במיוחד משום שהתובע עזב בשעת צהריים שהיא שעת לחץ, ועוד בחג פורים, שהוא יום עמוס במסעדה. בתמיכה לטענות אלה הוצגו פלטי קופת המסעדה בהם פירוט של הכנסות המסעדה וכן החזרות של מנות על ידי לקוחות והנחות שניתנו ללקוחות (פעולה מקובלת כאשר לקוח אינו מרוצה מהמנה או מהשירות).
- מקובלת עלינו טענת התובע כי אין לייחס לו את כל החזרות וההנחות ביום ההתפטרות, מאחר שגם באופן שוטף המסעדה נוהגת לזכות לקוחות על מנות או לתת להם הנחות. יחד עם זאת, אנו מקבלים את טענת הנתבעת, שגם נתמכת בראיות שהוצגו לנו, לפיה ביום ההתפטרות – 8.3.12, שיעור ההנחות וההחזרות היה גבוה משמעותית מהשיעור המקובל בימים כתיקונם.
17. מהשוואת הנתונים לגבי יום ההתפטרות – 8.3.12 לממוצע הנתונים בימים אחרים בחודש מרץ 2012, אותו הנתבעת הציגה, עולה כי בעוד שממוצע החזרות וההנחות היומי בימים "כתיקונם", עמד על 461 ₪, ביום התפטרות הסכום עמד על 1,479 ₪, כלומר, 1,018 ₪ יותר מהממוצע.

- סכום זה משקף את נזקי הנתבעת עקב התפטרות התובע לאלתר באמצע יום העבודה.
18. לסיכום, התובע זכאי להפרש בין השכר שנוכה ממנו ובין נזקי הנתבעת שהוכחו, בסך 982 ₪.
19. סוף דבר – התביעה והתביעה שכנגד מתקבלות באופן חלקי ובסופו של יום על הנתבעת לשלם לתובע את הסכומים הבאים:
- א. הפרשי הצמדה וריבית כחוק בגין שכר חודש מרץ 2012 (בסך 1,350 ש"ח), לתקופה שמיום 1.4.14 ועד יום 14.6.14.
- ב. הפרשי שכר בסך 982 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום 1.3.12 ועד התשלום בפועל.

בנסיבות הענין ונוכח התוצאה, כל צד ישא בהוצאותיו.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ד, (23 אפריל 2014), בהעדר הצדדים.

יצחק גליק, נציג ציבור (מ)

דגית ויסמן, שופטת

מוחמד מנסור, נציג ציבור (ע)

דגית ויסמן 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן